

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kron. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravištvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krona temeljne pristojbine tiskane in 1/2 kroga vsake petit-vrste po 90 vinarjev na vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje snatan popust.

Za družbo sv. Cirila in Metoda.

Vsak narod ve, da je največjega pomena za njegov obstoj narodno šolstvo in kateri narod tacega nima, mora propasti, ker se mu rodna deca v tujih, sovražnih mu šolah, polagoma, pa gotovo odtuji. To vedo dobro naši smrtni sovražniki Nemci in Lahi in nam zato ne dovolijo in ne dajo slovenskih šol v krajih, kjer imajo nadvlado in moč v svojih rokah. Koliko tisoč slovenskih otrok nima v Trstu ali Gorici in drugod šol, kjer bi se poučevalo v slovenskem jeziku. Hoditi morajo v laške ali nemške šole, kjer nam jih vzgoje v najhujše nasprotnike, ki potem hujše divjajo proti lastnemu rodnemu jeziku, kakor rojeni Nemci ali Lahi. Ali naj smo proti tem nevarnostim brez obrambe? Ali naj mirno gledamo, kako izginjamo, da končno popolnoma izginemo? Imamo družbo sv. Cirila in Metoda, ki stoji že 20 let na braniku tam, kjer je nevarnost največja. Celih 25 slovenskih šol vzdržuje ali podpira in nič manj kakor 2613 slovenskih otrok se more učiti v rodnem jeziku, kateri bi drugače morali hoditi v šole naših najhujših nasprotnikov. Ali le malo število je to proti velikemu številu onih, katerim družba še ni mogla priskočiti na pomoč. Koliko slovenskih otrok je še v vseh mestih na Spodnjem Štajerskem, Koroškem in Primorskem, ki nimajo še slov. šol. Ali naj te pustimo nasprotniku? Žalostno je, da mora družba v zadnjem času ustanavljati še celo na Kranjskem svoje šole. Vso to velikansko nalogo pa more izpolnjevati le, če ima zato dovolj sredstev. Vsak zaveden Slovenec je zato dolžan, da priskoči po svoji moči družbi na pomoč! „Mal' položi dar domu na altar“. Bodimo požrtvovalni tam, kjer je to potreba, kjer se gre za naš lastni obstanek.

Domače in druge vesti.

— „Deutsches Haus“ v Celju se torej zida na zemlji, ki je dolžna 430.000 K. V temeljni kamen zazidali so pismo, v katerem pravijo, da so ob ustanovitvi slovenske nižje gimnazije v Celju leta 1895 porodili misel, da stavijo hišo, v kateri bi se zbirali Nemci v „najvišji razvoj sil“. Celjsko mesto jim je prodalo stavišče za 60.000 K, pa dolgovi gori pustilo 430.000 K. Deset let so beračili po vseh nemških krajih in s hudimi težavami nabrali 100.000 K. Gospa Waller iz Loke pri Zidanem mostu jim je volila 80.000 K in tako so začeli zidati z 180.000 K, kar bode morebiti doseglo do strehe. Potem pa bode mestna hranilnica zopet odprla mlo roko in ko dovršijo stavbo, utegnejo imeti dolga na njej kakih 800.000 K. Težavno zbiranje stavbinskega zaklada kaže, da Nemcem izven Celja ni mnogo do tega, če stoji kak „Deutsches Haus“ v Celju ali ne.

— Promet z vozovi po Celju kaže vedno večje ovire, to v istej meri, kakor se promet množi. Zaradi cestnine ali mavte ne morejo vozovi iz Savinjske doline in v njo priti drugod, kakor skoz ozko cesto pri mavti zraven „Narodnega doma“. Od tam nimajo vozovi, ki gredo na kolodvor z blagom ali pa s kolodvora proti Savinjski dolini, drugega pota, kakor skoz sotesko pri glavni trafiki. Ako tukaj srečno pridejo do cestnega razkrižja v sredi mesta, morajo se pravokotno obrniti v Graško ulico in pri Graški

mavti zopet pravokotno, pa tukaj na širšem prostoru proti železnici. Ako kak voz od ene ali druge strani krene v gledališko ulico (Theatergasse), utegne priti v nevarnost, da mu pride kak drug voz naproti in da se ne moreta izogniti vozova, ako sta le nekoliko široko naložena; ako pa že prideta eden mimo drugega, zgodi se po navadi kaka škoda na vozovih ali na hišah ob cesti. Neobhodna potreba je zato, da se v Celju odpravijo mavte in da se bo lahko vozilo od severa (sv. Maksimilijana) proti zahodu mesta (plinarji) t. j. z Graške na Ljubljansko cesto in narobe po Hermanovi in Karolinini ulici, iz Savinjske doline na kolodvor pa za vojaško bolnišnico in gledališčem po Prekopni ulici (Grabengasse) naravnost mimo sedanje graške mavte. Menda bode vlada vendar enkrat prišla do prepričanja, da delajo celjske mavte promet naravnost neznosne zadržke, in da bo odprla vse ulice prosti voznji. Pa tudi na Prekopu (Grabnu) je cesta preozka, posebno pri milarni g. Costa. To hišo bi bilo mesto moralo že davno kupiti, enkrat zaradi razširjenja ceste in drugič iz zdravstvenih ozirov, da se odpravi iz mesta smrad, ki ga dela kuhanje mila (žajfe). Celjski mestni očetje pa rajše zametujejo denar za hiše in vrte zraven graške, da si napravijo tam potratno šetališče („Uferpromenade“), za potrebe prometa pa se ne menijo. V tem obziru bode večna sramota za mestno hranilnico, da ni tedaj, ko je bila lastnica sedanje gornje apoteke pri farni cerkvi,

LISTEK.

Krvava svatba v Kijevu.

Spisal Sacher M., prir. I. V.

I.

Pod zlatim krovom avora v Kijevu je sedel car Igor z grškim svečenikom Anastazijem, enim od onih neumornih apostolov krščanstva, katere je pošiljala bizantinska cerkev med paganske Slované. Ravno sta igrala šah, kar javi eden carevih komornikov, da je došlo poslanstvo od Derevljanov, ki so prebivali po Podoliji.

„Povej jim, da jih hočem zaslišati jutri, ako bodem dobre volje ali pojutrašnjem“. Tako je odvrnil car, prava junaška prikazen, velik, čvrst in lep, v dolgi halji iz svile, čez katero je imel ogrnjeno veliko surko od bizantinskega sukna. Zdel se je v tej noši kakor kak poglavar iztočnim plemenom in ne evropski knez.

„Mogočni gospodar“, odvrne komornik, „oni zahtevajo, da jih takoj zaslišiš“.

„Zahtevajo? Mar niso moji podaniki, nistem li jaz oni, kateri je vlada in štiti?“ vikne Igor srdito. „Ali kdo zna, kaj prinesejo. Znabiti so zopet Azijati bližajo našim mejam. Pripelji je pred me, da je zaslišim!“

Komornik se prikloni in odide, da privede v prestolno dvorano Derevljane, ki so čakali v velikem predvorju. Ko so prišli ti v dvorano, je sedel car Igor na bogato ozaljšanem prestolu, ki je stal na visokih stopnicah. Kraj njega je sedela mlada, zala žena, z zlatorumenimi lasmi, z modrimi zapovedujočimi očmi, ogrnjena v dragoceno kneginjino obleko.

Mak, mladi bojar, katerega so plemiči iz Podolja odbrali za govornika, vpraša s čudno naglico komornika, kdo je ta žena, ki sedi zraven cara.

„Žena našega gospodarja, carica Olga“, je bil odgovor. Poteze obraza mladega Derevljana se zmrache za hip, a v istem momentu stopi z ostalimi k prestolu carja z navadnim ponosom in mirom. Način, s katerim so ti hrabri svobodnjaki pozdravili kneza, je bil povsem različen od laskave ponižnosti, katera je bila na carskem dvoru v Carigradu. Oni niso vpognili svojih kolen; ponosni naklon je bil vse, kar so znali.

„Kaj mi prinesete dobrega?“ začne car Igor. „Gospodar, nismo prišli, da te obdarimo“, odvrne Mak, „ampak da te prosimo, da nam odzameš zlo, s katerim si nas obdaroval“.

Car namrši čelo. „Vi se pritožujete čez nove davke, katere sem vam naložil?“

„Tako je, gospodar“.

„Zastonj ste se potrudili sem, ker jaz ne morem ničesar od tega, kar sem zapovedal, popustiti ali predrugačiti“, vikne car.

„Mi nismo v stanu dati, kar ti zahtevaš od nas“, reče vodja Derevljanov. „Davki, katere si nam nastavil, so preveliki. Oni nas tišče in več se nas radi tega upira, ker dobro znamo, da ne pripadejo tebi, ne državi, ampak drugim tvojim ljudem. Ali je prav, car Igor, da se z našo krvjo plačujejo oni, ki niso ne tebi, ne tvojim pradedom doprinesli toliko kakor mi? Nismo li mi tebe in one, ki so vladali pred teboj, voljno poslušali in branili zoper cara bizantinskega, bodisi na kopnem ali na morju?“

„Kdo pa je imel več koristi od teh bojev“, reče car, „nego vi Podoljani? Kdo vas je osvobodil od oblasti Kozakov, kdo od davka, katerega ste morali dajati razbojniškemu Azijatcu? Mi, cari kijevski! Komu se imate zahvaliti za ščitenje vaše trgovine z Grki, kakor zopet carom kijevskim! Ne nosi li Dnjester vaše zlato žito do Črnega morja in še delj? Ali ne dobivate zanj platno in drugo različno robo, katero donasate na naša

tržišča? Govori se, da teče Podoljanom med in mleko. Vaše, s sočnato travo obrasle livade, so pokrite s čredami goved in ovac. Po ravninah se razprostirajo širne njive in na obalah Dnjestra raste plemeniti, sladki plod juga. Vi prebivate v pravem rajnu in se držite tu v Kijevu, kakor pravi slepci, ki se komaj preživijo v svoji pustinji“.

„Naš narod nas je poslal, da te prosimo, gospodar“, reče mladi bojar zopet.

„In če jaz to prošnjo odbijem?“

„Potem ne prinesemo tega, kar zahtevaš od nas“.

„Vi se potemtakem meni zoperstavljate“, povikne car in se dvigne. „Pa hočemo videti. Vrnite se domov v vašo mlečno in medeno zemljo in recite onim, ki so vas poslali k meni, da, če mi ne dajo dobrovoljno, kar sem jim naložil, pridem sam in terjam osebno“.

„Zakaj odpuščaš tako milostivo te sluga“, prične carica, mereč Derevljane z bliskavimi očmi. „Jaz bi storila drugače“.

„Kaj bi počela?“

„Dala bi jih takoj zvezati in omislila nove muke in nova mučila, da jih kaznujem za njih drzni pot“.

„Ostane, kakor sem rekel“, reče car. „Odi-dite, Podoljani“.

„Lepa žena“, pomrma Mak, ko so prišli iz dvorane.

„Ona bi nas najraje vsakega takoj razčetrčila“, se nasmeje eden od spremljevalcev.

„Zategadelj se še mi bolj dopada“, reče Mak. „Cara pa mrzim tembolj, odkar sem videl njegovo ženo. Nek Grk, ki je prišel k meni z blagom, mi je pripovedoval o neki ženi z zlatimi lasmi, radi katere so šli vsi kralji v boj in je celo eden kraljevski grad zgorel. Mislil sem, da je to bajka, a sedaj sem prepričan o resnici“.

(Dalje prihodnjic).

odpravila vogla te hiše, da bi se vozovi tam mogli izogibati. Denar se potrebuje pač za potratna nabrežja, za „Deutsches Haus“ itd., vozni promet pa se ne olajša, da le gredo skoro vsi vozovi mimo — Rakuscha.

— **Oskrunjenje okoliškega pokopališča v Celju.** Trije propali ljudje so na celjskem okoliškem pokopališču nedavno oskrunili grobove in podirali križe. Z enim odnesenim križem si je baje potem eden doma kuril. Zaprti so vsi „Vahtarica“ zopet porablja to divjaštvo, da piše, glejte, taki so Slovenci! Toda, ako so oskrunitelji grobišča res Slovenci, gotovo so izmed tistih, katere celjski tolovaji najemajo, da bi topli Slovence. Ti ljudje so brez zavesti, kaj se sme in kaj ne, brez moralne utrdbe, ker vidijo, kako drugi zaničujejo in zatirajo verskonravstvene nauke, zapuščajo narod slovenski in vero in prestopajo k drugi. Četudi v resnici ničesar ne verujejo, javno vpijejo: pobijte Slovence in s tem širijo dušno propalost. — Sicer pa le berite nemške časnike! V Gradcu je nek Krasser brez vzroka v parku zabodel nekega mladeniča; v Gössu pri Leobnu nek Gangl mirnega človeka na cesti napadel in večkrat zabodel. — No, vsak narod ima propalice! Hudodelstva natvezavati samo Slovencem, je propalost celjskih Nemcev, katerim bodemo zaradi tega držali zrcelo pred zobe. Sicer pa čujemo iz zanesljive strani, da so ti skrunilci najhujši nemčurski kričači v Gaberjih, od katerih glavni razgrajac slovenski govoriti sploh noče, in je od znane nemčurske rodbine. O vseh treh — ne-ljudih — prinesemo natančne družinske podatke, da se uvidi nizkotna laž nemčurskih „šornalistov“.

— **Resnica oči kolje.** Naše objektivne in stvarne opazke o komediji „Schubertbundovski“ so strahovito razjarile nemčurske gospode in one ljudi, ki gonijo političnega osla pri listu „D. Wacht.“ Malo je manjkalo, da niso skočili iz kože, zakaj majhen piskerček hitro vskipi. Tem ljudem ni povšeči, ker smo vso stvar tako opisali, kakor se je vršila, seveda nismo rabili najizbranejših besed, zakaj o pouličnih ekscesih, kjer so se drvile in razgrajale tolpe, pač ni mogoče pisati v elegantnem slogu, Sicer naj pa „D. Wacht“ ve, da je bila naša pisava samo slabo, nepopolno posnemanje njenega barabskega žargona, kadar hoče slovenske prireditve potepati v blato. Ali si je sploh mogoče misliti kaj nesramnejšega, kakor so nagromadene laži v celjskem „rauberjournalu“, kadar piše o naših veseljih, naših političnih zborovanjih! Vrnili smo ji zob za zob. Sicer pa gospodom, ki so spiritus „D. Wacht“, obljubimo, da ne bomo molčali o raznih katilinarčnih eksistencah, ako se jim bo zdelo še ugodno izzivati nas!

— **Ogenj.** V soboto, dne 22. t. m. zjutraj je začela goriti na Ostrožnem pri Celju hiša posestnika M. Zagodeta. „Celjski požarni bramb“ se je deloma posrečilo, da je ustavila ogenj; pogorelo je pol gornjega dela, kjer je bila spravljena krma. Pridno se je udeleževalo gašenja tudi domače ljudstvo. Posestnik je bil zavarovan pri „Banki Slaviji“, ki je že poslala svojega zaupnika, da preceni škodo; pogorelec dobi bogato odškodnino. Zato vsem v njihovem lastnem interesu to slovansko zavarovalnico toplo priporočamo. Zažgal je menda nekov Martinšek iz Vidma.

— **Slovenski nečejo razumeti na kolodvoru na Pragarskem.** V nedeljo je neki Slovenec zahteval na kolodvoru na Pragarskem slovenski vozni listek v Ptuj. Poslujoči uradnik gospoda seveda ni hotel razumeti in ga pozivljaj, da naj govori nemški, ker je itak več nemškega jezika. Ker se Slovenec le ni vdal in je trdovratno govoril samo slovenski, je uradnik poklical za tolmača — vratarja. Z vratarjevo pomočjo je nato Slovenec dobil vozni listek v Ptuj. Vprašamo slavno južno železnico, ali so nastavljeni njeni uradniki na Spodnjem Štajerskem zato, da uganjajo nemškonacionalno politiko, ali da so na uslugo potujočemu občinstvu? Ako so uradniki tukaj za potujoče občinstvo, potem zahtevamo, da se na slovenski zemlji nastavljajo uradniki, ki so večji slovenskega jezika. Slovencem pa svetujemo, naj vsekdar zahtevajo od železniških uradnikov, ki ne znajo slovenski, pritožne knjige in v nje zabeležijo, da niso mogli dobiti voznjega listka, ker uradnik ne razume slovenski. Ako bo vsakdo to storil, se bo ravnateljstvo skoro naveličalo večnih pritožb in bo rado poskrbelo, da se bodo na Slovenskem nameščali samo slovenske večji uradniki!

— **Brežice.** Nemškutarska nesramnost posebno naših kramarčev presega vse meje dostojnosti in tudi v posameznih slučajih postavne meje. Nemškutarji še napisov nimajo. Kot potomci „Germanov“ ne izobesijo slovenskih napisov, nemškega napisa na prodajalnah pa so se začeli kmetje bati. Kaj naj stori, da se nastavijo limanice slovenskim grošem? German Leopold de Kosta ima eno leto svojo trgovino v nemški hiši Faleschinija ter zadnji čas toži na neznošno sušo. Prej je imel napis, ki je kmete podil proč.

Gospodek ina fundus instructus, zbrise svojo firmo — naravno pa še vedno okoli nosi — ko pa še to nič pomagalo ni, je najel prostor v hiši gospe dr. Namarš-ove v Jesenicah in tam je otvoril podružnico z napisom: „Podružnica trgovine L. Dekosta“. Na te-le limanice hoče zvabiti kranjske kmete v svojo prodajalno. Blago v podružnico pošilja iz svoje glavne zaloge iz Brezic in kmete „farba“ s tem, da jim ponuja prav iz tovarne došlo blago. Kmetje, pozor! Vaša dolžnost je priti tja, kjer so nemškutarji že večkrat potolkli šipe, čitajte od nemškutarjev razbiti napis trgovine z mešanim blagom v „Narodnem domu“.

— **„Brežiški Sokol“.** Prva javna telovadba čilega brežiškega Sokola se je imenitno obnesla. Moralčen in gmotni uspeh je daleko presegal meje naših razmer. Sokol se je izkazal kot narodna ideja, ki prodira nazadržljivo v maso naroda, o čemer priča velika udeležba naših vrlih kmetov, posebno pa naših mladeničev iz dežele. Pri tej slavnosti so nas posetili ljubi nam bratje Hrvatje iz Samobora, potem več gospodov iz Ljubljane, Krškega, Rajhenburga ter več čislanih obitelj iz Bizelskega. Vaje na orodju so bile izvršene točno ter pravilno, proste vaje so imponirale nebrotnemu občinstvu. Sokol je žel splošno pohvalo. Brat Žlender je dobil za skok 480 m 10 K častne nagrade. Pevski mešan zbor brežiške Čitalnice je nas zabaval z imenitnim petjem pod spretnim vodstvom g. J. Mesičeka. Srečolov je nudil veliko zabave ter je precej koristil blagajni. Šele po polnoči smo zapustili prijazni vrt „Nar. doma“.

— **Nemška kultura.** O priliki javne telovadbe brežiškega Sokola je znani „Ohrfeigemann“ nemški brivec Pajdaš izzival na kolodvor odhajajoče goste z „preat in Abzug“ pod asistenco davčnega nadzornika Potočnika in sodniškega pristava Rotta. Obžalujemo to akademično višjo kulturo, da se pajdaši s Pajdašem.

— **Brežice.** Dne 29. julija je obhajal gosp. Jožef Horvat upokojen župnik v Brezicah zlato mašo v frančiškanski cerkvi. Gospodu zlatomašniku je čestital med drugimi tudi odbor „Posojilnice in Čitalnice“ kot svojemu večletnemu udu.

— **Laške novice.** Strašna nesreča se je pripetila v noči od preteklega petka na soboto pri posestniku Trbovcu v Debru pri Laškem. Okoli 2. ure zjutraj začel je goriti iz dosedaj še nedogranega uzroka z žitom do vrha obložen kozolec, na katerem so prenočevali 4 pri železnici v delu se nahajajoči ključavničarji iz Gradca. V trenutku je bilo vse v plamenih. Trije ključavničarji so prišli še srečno na prosto, četrti, 23letni Jožef Rupp hotel je še vzeti seboj svoj denar pa bilo je že prepozno; ogenj ga je zajel in več ni našel pota iz njega. Izpod pogorišča izvlekli so le njegovo grozno ožgano truplo brez vseh udov! Ponesrečenec je pristojen v Šmiklavž pri Lipnici in je bil šele nekaj mesecev oženjen. Preden je šel spat, spisal je še svoji ženi pismo, v katerem ji naznanja pošiljatev 20 kron. No, do tega ni prišlo — strašna ognjena moč je uničila denar, in njega. — Lastnik kozolca ima veliko škodo, ker je bil na kozolecu shranjen ves žitni pridelek. — Bralno društvo v Laškem trgu priredi dne 27. avgusta velik koncert z godbo in petjem na vrtu pivnice. Prihodnje nedeljo t. j. dne 6. avgusta ima društvo izlet v Šent Lenart. Ob slabem vremenu pa se izlet preloži na 13. avgusta.

— **Iz Sevnice.** Tu zida sedaj trgovec G. Schalk, znan zagrizen Nemeč, hišo, kjer bo imel trgovino in hotel. Denar za zidanje mu je posodila „Südmarka“ za 10 let brezobrestno. Ni torej čudno, da si Nemci vedno hiše grade, ne da bi imeli denarja, ter se naselijo po slovenskih trgih in mestih. Ako hoče kak podjeten Slovenec kaj začeti, onda mu slovenski denarni zavodi celo proti visokim obrestim ne posodijo. Sicer je to jako žalostno, toda istinito. — Razširila se bode tu tudi nemška šola, ki je pa prav nič ni treba. Sevnški nemškutarji so bili celo tako predrzni, da so zahtevali, da se šola na občinske stroške razširi. Sklicavali so se na to, da je občina sezidala drugo slovensko šolo na svoje stroške in ima celo denar, da bi še slovensko meščansko šolo zidala. Pa se jim je izjalovilo, kajti obč. očetje so to enoglasno odklonili. Bog jih živi! Kdaj bodo slovenski starši postali pametni, da ne bodo dajali svojih otrok v nemško šolo, kjer se ne nauče niti nemščine niti slovenščine, medtem ko se nauče v slovenski šoli oboje do dobra.

— **Sevnica.** Zadnjič so bili v Sevnici trije Srbi, ki so imeli nalogo, da pogledajo kraj, ako bi lahko priredili kako veselico tu, ker bi sem poletelo „Srbsko pevsko društvo“ iz Zagreba. Nam Sevnčanom bi bilo to jako po godu in z veseljem bi sprejeli brate Srbe v svojo sredino. Bog dal, da pridejo. Mogoče še kako slovensko društvo sem poleti.

— **Gornjegrajska požarna bramba** je na svojo 20 letnico povabila vsa bližnja in nekatera daljna gasilna društva. Med drugimi se je taka tiskovina poslala tudi v Dobrno, od koder se je ista vrnila s značilnim napisom, da se samo nemška pisma sprejemajo. Dobrnski nemčurji so pač obče znani neotesanci.

— **„Štajerčevi“ pristasi iščejo nevest** potom oznanil v „Štajercu“. To je dokaz, da ne mara takega fanta nobeno pošteno dekle! V nekaterih krajih so sklenila vrla narodna dekleta, da ne obenjujejo z nobenim fantom, ki je naročen na „Štajerca“.

— **Toča pobila kokoši.** Tudi v radgonski okolici je bila 22. m. m. silna toča. Razširila se je tudi po ogrskih župnijah, kjer so od koruze ostali le goli stebi. Toča je bila ono uro. Videli so kot gosja jajca veliko točo. Vso perutnino, ki ni pravočasno pobegnila na varno, je toča ubila.

— **Osebnost vest.** Štajerski deželni šolski nadzornik Viljem Linhart je stopil v pokoj in je dobil ob tej priliki red železne kroge III. razreda.

— **Volitev za deželni zbor v okrožju mariborskem.** Ker je poslanec Pfrimer odložil svoj mandat, se za njegovo mesto poteguje mehanik Neger, obljubuje Mariborčanom železnico v Wies, kar vleče na njegovo stran neumno množico.

— **Ormož.** Graško namestništvo je zavrglo prepoved ptujskega okr. glavarstva glede prireditve sokolske slavnosti v Ormožu vsled pritožbe ormoških in ljutomerskih rodoljubov.

— **Zrelostni izpit na učiteljskem št. šolskih sester v Mariboru** se je vršil pretekli teden. Prestale so vse kandidatkinje (30), pet z odliko.

— **Zavrč.** 23. pr. m. je nastal na posestvu Matije Črešnika požar, kateri se je razširil tudi na stanovanja in gospodarska poslopja posestnikov Mihaela Soka in Franca Erhartiča. Sicer so skušali orožniki in sosedje ogenj zadušiti, a vendar niso mogli zaprečiti, da ne bi bilo zgorelo šest svinj in ena krava Črešnikova. Ker ni požarne brambe in dovolj vode, so vsa poslopja čisto zgorela. Škode je 3900 K. Na podu Črešnikovem so se igrali otroci z žveplenkami in vsled tega je nastal ogenj. K sreči se ni nobenemu človeku nič žalega zgodilo, a pomilovati moramo posestnike, ki so že skoraj celo žetev končali.

— **Iz davčne službe na Štajerskem.** Davčna kontrolorja Simon Wutt in Jakob Senjkovič sta imenovana davkarjem v devetem činovnem razredu. Davčni oficijal Oton Smekal, je imenovan davčnim kontrolorjem, davčni pristav Ferdinand Kocuvan davčnim oficijalom v desetem činovnem razredu, davčni pristav Leopold Petek provizoričnim davčnim oficijalom. Davčni praktikantje Franc Grill, Adolf Reisp in Franc Bobič so imenovani davčnim pristavom v enajstem činovnem razredu.

— **Nevaren položaj.** V Dravi pri Zavrčah je napajal konjač od Sv. Barbare pri Ptujju konja občinskega predstojnika Korenjaka. Voda je potegnila seboj konja in jezdeca in je bila nevarnost velika, da oba utoneta. Prihiteli ljudje so z veliko silo odtrgali konjača, ki se je z vsemi močmi držal konja za vrat. Konj je priplaval potem sam k obrežju, konjača so pa s čolnom spravili na suho, kjer je naposled prišel po mnogem trudu k zavesti.

— **Vojnik.** Na tukajšnjih ljudskih šolah je bil večeraj sklep šolskega leta. Izostala je seveda tudi letos po drugod ob tej priliki običajna šolska slavnost, h kateri se povabijo stariši in prijatelji mladine. Kako delajo na naši nemški šoli, to vemo. Vodja slovenske šole seveda ne uvidi vzgojevalnega pomena, ki bi ga imele take prireditve, kjer bi nastopali otroci s petjem, deklamacijami, telovadbo. Stariši bi utegnili višje ceniti pomen slovenske šole, kar bi seveda pomenilo za nemško šolo korak nazaj. Nikakor si ne želimo, da bi se ob takih prilikah našo mladino poskušalo potrdjati, kakor to store naši nasprotniki, hočejo pa in zahtevamo, da se našo slovensko mladino vzgaja v značajno, narodno, da se budi v njej smisel za življenje, da se goji vez med šolo in domom, da spoznava ljudstvo pomen šole in začinja ceniti njen pravi pomen. Marsikaj bi se lahko v tem oziru doseglo pri takem ljudsko šolskem slavju, kar bi pri nas le koristilo. Da vodstvu ni za prospeh slovenske šole, je umevno. Hinavec je, kdor si upa kaj takega trditi. Mogoče poročamo o priliki kaj več o naših šolskih razmerah, pa še o čem drugem, saj gnjilega je mnogo tudi v „naši deželi“.

— **Naslednik dr. Richterjev** na graški univerzi je prof. geografije dr. Robert Singer, rodom Dunajčan.

— **Poročil se je** kand. prof. g. Fran Vajda z gdč. Pepco Vargazonovo v Središču. Častitamo!

— **Nemška učenost na polju zemljepisa in zgodovine.** „Grazer Tagblatt“ od dne 28. m. lega srpana kaže v svojem članku „Slovenisierung in Steiermark“, popolnoma odkrito svojo neumnost in nadutost. Kako malo ima oni dopisunček pojma v zgodovini, kaže nam to, da trdi, da je Štajerska že od nekdanj popolnoma nemška in da niso Slovenci na Gorenji Štajerski nikdar prebivali. Všeč bi jim seveda bilo, toda ni tako, Slovenci so zasedli celo Štajersko, Koroško, Kranjsko, kos Tirolske in Solnograške in Avstrijske okoli leta 500 po K. Kakih 150 let pozneje so jih jeli roparski Bavarci napadati pod Tasilom in od takrat ni bilo večjega sovražnika, nego je bil Slovenec in Nemeč. In to je do dandanes ostalo, samo to je še zraven, da se moramo Slovenci boriti s svojimi lastnimi rojaki-izdajicami, nemškutarji. Zgodovina dokazuje, da je bila cela Šta-

jska naša — slovenska. Kar se pa zemljepisa tice, tudi oni dopisunček ni prišel na vrhunec. On trdi, da je vas Ponikva, rojstni kraj Slomleka, popolnoma nemška, in da so Slovenci Ponigl prestavili v Ponikvo. Oni učenjakovič naj smo gre v Ponikvo ter naj zakliče „Heil“, koj n bodo padale težke pesti slovenskih fantov po jegovi zabiti buči. Takrat bode videl, je li vas slovenska ali nemška. Ponikva z okolico ima 642 Slovencev in samo 23 „nemcev“. In ta puhloplavec se npa trpiti, da smo Slovenci prestavili Ponigl na Ponikvo.

— Na Slatini nameravajo sezidati nov hotel, čigar stroški so proračunjeni na 83.575 K. Ponudbe je poslati do 10. avgusta t. l. na deželni stavbinski urad.

— Izlet v Triglavsko pogorje. Slovensko planinsko društvo priredi za 13., 14. in 15. dan avgusta meseca večji izlet, in sicer v nedeljo, dne 13. skupen društveni izlet v Vrata v Aljažov dom. To najlepše zavetišče Slovenskega plan. društva opremljeno z vsem komfortom kakor planinski hotel. Ker je splošna želja, da se priredi več skupnih društvenih izletov, se je določil za prvi izlet baš ta najdivnejši kraj v romantičnih Vratih pod Triglavom. Odhod iz Ljubljane v nedeljo zjutraj ob 5. uri s planinskim vlakom. V zvezi s tem izletom se bo vršila drugi dan v ponedeljek otvoritev novih potov, ki jih je napravilo, ozir. zaznamovalo Slovensko planinsko društvo na Razor in v njegovi okolici. Za tretji dan, t. j. 15. avgusta (Vnebohod Marije), je določen skupen društveni izlet na Triglav, tam se ob enem proslavi desetletnica, odkar stoji Aljažev stolp na vrhu Triglava. V Triglavski koči na Kredarici bode sestanek rseh izletnikov in se dostojno proslavi pomenljiva desetletnica. S Kredarice se odpravi glavna skupina v Vrata (do Aljaževega doma). Planinci in prijatelji planinstva, ne zamudite se udeležiti vsega tega velikega izleta ali pa vsaj deloma! V krasni naravi in med znanci in prijatelji, ki se bodo shajali od vseh strani, bode vsakemu obilo veselja in užitka.

— Družba sv. Cirila in Metoda naznanja, da so sledeča p. n. društva sklenila kolekovati svoje listine in dopise z narodnim kolekom v korist družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ter to naznanila podpisane vodstvu. Ta društva so: Slov. del. pevsko društvo „Slavec“ v Ljubljani; „Kmetško društvo“ v Gorjah pri Bledu; „Trgovska obrtna zadruga“ v Gorici; „Čitalnica“ v Brezicah; „Gasilno društvo“ v Idriji; „Lovski klub“ v Idriji; „Posojilnica“ na Bledu; „Posojilnica“ v Dobrovoljah; „Kat. slov. izobr. društvo“ v Loku pri Zianem mostu; „Slov. bralno društvo“ v Železnikih na Gorenjskem; „Hranilnica in posojilnica“ v Gornjih na Štajerskem; „Posojilnica“ v Dolu pri Hrastniku; Bralno društvo „Naprej“ pri Sv. Barbari v Halozah; „Hranilno in posojilno društvo“ v Nabrezini; „Hranilnica in posojilnica“ pri Sv. Jurju ob juž. žel. Zahvaljujoč se vsem navedenim p. n. društvom in njih odboru na njihovi naklonjenosti napram naši družbi, prosimo i ostala slavna društva širom slovenske domovine, da se blagovolijo odzvati našemu pozivu glede rabe narodnega koleka ter to naznaniti podpisane vodstvu obenem z naročilom. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— Umrl je slovenski slikar Alojz Šubic, ki se je nedavno preselil v Ameriko, v noči 15. julija. Smrt ga je dohitela v New Yorku v kavarni pri igri. Sedaj je slikal neko cerkev in zaslužil po 100 goldinarjev na teden. Svoj čas je bil več let v Celju in je poslikal po Štajerskem več cerkev.

— Čehi na Slovenskem. Že davno je postalo jasno, da nam Slovanom medsebojno navdušenje in naše himne ničesar ne koristijo, če nismo v svojih mislih praktični. To vedo tudi Čehi, ki s izmed avstrijskih Slovanov v tem oziru najneelnejši, da skrbe za povzdigo na svojem gospodarskem polju. Tudi Slovenci napredujejo šele tedaj, ko se spomnijo, da je ekonomija edino polje, ki jih obdrži pri življenju. Ker pa se pričamo narodnega gospodarstva šele po primerjanju drugih narodov, zato se je napatila te dni v naše pokrajine večja družba trgovsko izobraženih Čehov, da preštudirajo naš položaj. Zelo koristno pa bi bilo za naše Slovence, da bi prirejali oni prav taka poučna potovanja med Čehi. Doma se naučimo dosti.

— Petrolej na Gorenjskem. V Gorenji vasi in Poljanski dolini so našli petrolejski studenec. Ker nahajamo petrolej le tam, kjer je bilo nekoč morje, priča ta studenec, da je ležala nekoč tudi Poljanska dolina pod morjem. — Petrolej, ki ga tu dobivajo, je že tako čist, da ga mnogi uporabljajo, kakor ga dobe na licu mesta. Vendar bi opozarjali vse prizadete, naj so skrajno previdni, kajti, petrolej, ki ni pravilno rafiniran, zelo rad eksplodira. Želeti pa je, da se oglasi kak domač podjetnik in pregleda ves kraj; morda bi se izplačalo postaviti ondi petrolejsko rafinerijo.

— Jadranska banka v Trstu. Svojedobno smo bili sporočili o ustanovi novega denarnega zavoda pod imenom Jadranska banka v Trstu. Ta ustanova je danes gotov čin. C. kr. ministrstvo za notranje stvari je soglasno s c. kr. finančnim

ministrstvom dovolilo javno subskripcijo. Akcijske glavnice v znesku 1.000.000 kron, razdeljene na 25.000 delnic po 400 kron. Prijave se sprejemajo do 15. avgusta t. l. Reflektanti naj se obrnejo naravnost na predsednika koncesionarjev gosp. G. Vučkoviča v Trstu, Via S. S. Martiri 22.

— Hoja po vodi. Dunajski listi poročajo, da je iznašel neki Dunajčan po imenu Kirchmejer materijo, ki se ne potopi ter ki ne pripušča vode. Napravil je obuvalo iz te materije ter je z njim celi dve uri korakal po Donavi.

— Sin s srpom odrezal očetu glavo. V Javorju pri Podgradu v Istri je mladi Miše na polju počakal svojega očeta, ki mu ni hotel izročiti posestva. — Mladi Miše je svojemu očetu s srpom glavo popolnoma odrezal in odrezano očetovo glavo telebnil po njivi.

— Ustanovitev tovarnen. Pri nas imamo velike množine neizcrpanih vodnih sil, obilo cenih delavskih moči, pa tudi kapitala leži velike vsote v hranilnicah, a občine in posamezniki se prav malo brigajo za industrijo. Če bi nudile naše občine, v katerih so dani predpogoji za industrijo, toliko udobnosti, kakor jih nudijo druga mesta, kakor n. pr. Koprivnica na Hrvaškem, komitati na Ogrskem itd., bi se gotovo našlo dosti slovenskega kapitala za to ali ono tovarniško podjetje. A tega še pri nas ne poznamo, marveč se delajo dotičnikom, ki hočejo kako večje podjetje podvzeti, vsakovrstne zapreke, ki čestokrat podjetnika oplaše, da ne uresniči svojega namena.

Društveno gibanje.

— Velenje. Društvo avtonomnih uradnikov in uslužbencev za slovenske pokrajine, to je za Štajersko, Kranjsko, Koroško, Istrijo in Primorsko, skliče shod avtonomnih uradnikov, njih predstojnikov in županov za okraje Slov. Gradec, Muta, Šoštanj in Slov. Koroško na nedeljo, dne 6. avgusta t. l. ob 2. uri popoldan v „Narodnem domu“ v Slov. Gradcu in sicer s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav načelstva; 2. organizacija; 3. predlogi in nasveti. — V zadnji „Domovini“ interpelira slovensko politično društvo „Naprej“ avtonomne uradnike, predstojnike in župane, da bi združeno za doseg o nege stališča, katero ti po pravici zahtevajo, delovali! Cilji društva so ravno itak v prvi vrsti ojačenje zvezane stanovske zavednosti; pozdravljamo torej to solidarno delovanje in želimo le stalno skupno združnost ne le v prospah društva in uresničenje njihovih ciljev, ampak tudi v lastno korist avtonomnih uradov. O tem dopisu hočemo sicer prihodnjic več govoriti, pač pa prosimo velecenjeni odbor političnega društva na pripomogo velike udeležbe tega shoda, ker tam bode mogoče se posvetovati o nadaljnjih korakih, katere hoče društvo storiti. V Avstriji deluje že več društev na isti podlagi, kakor naše društvo, kojih namen je vplivati na državo, da da občinam neko odškodnino za mnogobrojne posle, katere so iste v prenešenem delokrogu sprejele, nadalje reforme tičeče se zboljšanja gmočnih razmer avtonomnih uradov, uradnikov itd., velike važnosti je torej, da se v vseh teh najnih vprašanjih ustmeno pogovorimo.

— Slovensko pevsko društvo „Vraska Vila“ napravi dne 15. avgusta t. l. na Vraskem vrtno veselico v proslavo cesarjeve petinsedemdesetletnice.

— Prostovoljna požarna bramba na Polzeli priredi dne 3. septembra t. l. veliko tombolo in ljudsko veselico v korist požarne brambe za nabavo nove brizgalne. Ker društvo želi mnogobrojne udeležbe, prosi tem potom, naj se slavna društva ozirajo na to, da svoje veselice za ta dan prelože ter se po možnosti udeležijo tombole. Natančneji spored se prijavi pravočasno. Odbor.

— Sv. Jurij ob Ščavnici. Vabilo na veliko narodno slavnost pri Sv. Jurju ob Ščavnici, katero priredijo tukajšnja narodna društva in pri kateri nastopi „Murski Sokol“ iz Ljutomera z javno telovadbo, dne 6. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni g. Krefta. Na sporedu je petje, tamburanje, godba, telovadba itd. Vstop prost!

Svoji k svojim!

Pod tem našim geslom je prinesla zadnja „Domovina“ notico o mojej obrti. Med drugim je pisala, da prodajam meso nekoliko dražje od drugih mesarjev. Da slavno občinstvo ne bode iz tega sklepalo, da sem res dražji, prosim slav. uredništvo, da stvar nekoliko pojasnim. Ne prodajam namreč mesa niti vinar dražje kakor drugod, kjer se prodaja meso enake kakovosti, t. j. od pristnih goved. Da pa ustrezem svojim cenjenim odjemalcem vselej po mogočnosti z najboljšim blagom, to si štejem vselej v čast in sveto dolžnost. Ustregel bodem vsestransko še tem ložje in boljše, ko bode slavno občinstvo tembolj spoznalo „Narodno mesarijo“ v Celju. Zahvaljujoč se vnaprej za sprejem in natis teh vrstic, ostajam z velespoštovanjem

Josip Stelcer, mesar.

Razglas

o sprejemu gojenk v gospodinjsko šolo c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

Meseca oktobra se otvori osmi tečaj gospodinjske šole, ki bo trajal 12 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom č. gg. sester iz reda sv. Franciška. Zavod je v posebnem poslopu poleg Marijanišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani.

Pouk, ki je slovenski in brezplačen, zavzema poleg verouka, vzgojeslovja, zdravoslovja, ravnanja z bolniki, spisja in računstva vse one predmete, ki jih mora umeti vsaka dobra gospodinja, zlasti se pa poučuje teoretično in praktično o kuhanju, šivanju (ročnem in strojnem), pranju, likanju, živinoreji, mlekarstvu, vrtnarstvu itd. Gojenke se istak vežbajo v gospodinjskem knjigovodstvu ter v ravnanju z bolniki in z bolno živino.

Gojenke, kise žele učiti nemškega jezika, dobe v tem predmetu brezplačen pouk in priliko, da se v enem letu zadosti privadijo nemškemu jeziku.

Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za hrano, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, perilo, t. j. sploh za vse, 30 K, ali za ves tečaj 360 K. — Vsaka gojenka mora prinesiti po možnosti naslednje obleke s seboj: Dve nedeljski obleki, tri obleki za delo, dva para čevljev, nekaj belih in barvanih jopic za ponoči, štiri barvana spodnja krila, dve beli spodnji krili, šest srajc, šest parov nogavic, 10 do 12 žepnih robcev, šest kuhinjskih predpasnikov in tri navadne predpasnike. (Predpasniki za delo se tudi preskrbe v zavodu proti plačilu.) Če ima katera več obleke, jo sme prinesiti s seboj.

Deklice, ki hočejo vstopiti v gospodinjsko šolo, morajo:

1. dovršiti že 16 leto; le izjemoma, v posebnega ozira vrednih slučajih se more dovoliti sprejem mlajših učenk;
2. znati čitati, pisati in računati;
3. predložiti zdravniško spričevalo, da so zdrave;
4. predložiti obvezno pismo staršev ali varuha, da plačajo vse stroške;
5. zavezati se, da bodo natančno in vestno izvrševale vsa dela, ki se jim nalože, ter da se bodo strogo ravnale po hišnem redu.

Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško spričevalo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo

do 15. septembra t. l.

glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

V prvi vrsti se v gospodinjsko šolo sprejemajo deklice, ki imajo domovinsko pravico na Kranjskem; če bo pa v šoli prostora, se bodo sprejemale tudi prosilke iz drugih dežel.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani, dne 15. julija 1905.

Politični pregled.

— Dalmatinski deželni zbor se, na željo ogrske vlade tako dolgo ne skliče, dokler ne bo rešena ogrska kriza, ker se boje Madjari, da bi deželni zbor posegel v ogrsko krizo in jo kompliciral.

— Ogrski domobranski minister je na Dunaju in se posvetuje z merodajnimi vojaškimi krogi, kako bi se dalo izvršiti novačenje vojaških novincev v kljub temu, da komitati niti imen rekrutov nočejo naznaniti, niti razglasiti doposlanih naročil vojne naprave.

— Madjari bodo glasovali za — Slovaka. Dne 7. avgusta t. l. se vrši ožja volitev v volilnem okraju Lápt. Sv. Nikolaj med Slovacom dr. Milanom Stodolo in ministrom Lányijem. Volitev bo jako zanimiva, ker bodo madjarski volilci prisiljeni glasovati ali za Slovaka Stodolo ali za člana Fejervaryjevega kabineta. „Pesti Hirlap“ sedaj piše, naj Madjari raje glasujejo za Slovaka, ko pa za ministra Lányija, ki tepta ogrsko narodno ustavo.

— Laške občine na Primorskem sklepajo resolucijo, v katerih govore proti Roveretu in zahtevajo laško vsenučilišče v Trstu. Masa laškega prebivalstva pa se za to umetno uprizorjeno agitacijo ni č ne briga.

— Peti avstrijski katoliški shod se bo vršil od 18. do 21. novembra na Dunaju. Dnevni red stoji pod znamenjem praktičnih aktualnih vprašanj.

— Narodne aspiracije Poljakov. Petrograjski list „Rus“ je priobčil spomenico narodnopoljske stranke, ki je bila izročena ministrskemu svetu: Spomenica precizira zahteve ruskih Poljakov nastopno: Dovoliti se ima zakonodajna in upravna avtonomija Rusko-Poljske, poljski jezik se ima priznati kakor uradni jezik v vseh vejah civilne uprave, na sodiščih in v šolah, prebivalstvu se ima podeliti državljanska svoboda. „Mi konstatujemo, se glasi spomenica na zvršetku, da se brezpogojno poostri boj Poljakov proti obsto-

ječi vladi in da pride do ojačenja anarhije, ako se prezre potreba Rusko-Poljske, in ako se nam ne dovoli onih pravic in zavodov, ki so potrebni za naš narodni in kulturni razvoj".

— **Storilec atentata na sultana** še carigradske oblasti niso našle. Čeravno je policija zaprla 1800 oseb, med njimi več visokih častnikov in uradnikov. Avstrijski konzul je dal preiskati hišo neke avstrijske firme, ki je na sumu, da je vtihotapila pri atentatu porabljeni dinamit, a brez uspeha.

— **Španija.** Španija je poleg Turčije najubožnejša država v Evropi. Notranji nemiri vsled pomanjkanja živeža se priganjajo dan za dnevom. Vzlic temu pa, da nimajo ljudje ničesar jesti, je sklenila uprava v Salamanki, uvesti še užitninski davek. Množica pa je udrla v upravno poslopje in vse pobila in oplenila. Upravni svetnik, ki ga je zasledovala razsrjena množica, se je skušal rešiti s tem, da je skočil skozi okno. Pri tem pa se je skoro smrtnevarno pobil. Drugje so napadli delavci pekarnice in pekovske vozove.

— **Arabija.** Že več mesecev trpi vstaja v arabski provinciji Dzemem. Uprli so se proti sultanu. Izprva so prodirali povsod zmagozono in bila je že nevarnost, da se polaste Meke, ki je Turkom to, kar nam Jeruzalem. Ali kmalu so dobili sultanovi vojaki premoč in prebivalstvo upornega Dzemena se skesano vrača pod sultanovo oblast. Zelo neverjetno pa se glasi turško uradno poročilo, ki trdi, da je padlo v zadnjem boju pri Elubanu 200 vstašev in en turški vojak. Istega dne se je udalo kar 80 vasi, ki so razobesile bele zastave.

Rusko-japonska vojna.

Japonska bojna črta v Mandžuriji se razteza 100 milj daleč. — Ob reki Tumen se je 24. julija vršila huda bitka. Japonci so bili štirikrat v bajonetnem boju odbiti. Pri petem napadu so Rusi odjenjali.

Potopljene ruske ladje v Port Arturju „Bajan“, „Peresvjet“, „Palada“ so Japonci že dvignili. Na vrsto pridejo še druge.

Japonsko brodovje blokira Vladivostok. Močne japonske eskadre nadzorujejo obale Sahalina, Sibirijske in Koreje.

Japonski admiral Kataoka poroča: Eskadra je dospela do Bizaltovih otokov. Odtod se je videlo v smeri poštnega urada v Aleksandrovskem štiri tope, ki so pričeli streljati, toda kmalu potem so morali umolkniti. Mesto je gorelo in neko poslopje, podobno skladišču je zletelo v zrak. Admiral poroča nadalje, da so se Rusi umaknili onstran gorovja, ki deli okraj Aleksandrovsk od odprtega morja. Tukaj so Rusi baje popolnoma izolirani, ker ni nikake ceste ter se ne morejo več dolgo upirati. Pričakovati je torej, da se udajo. Ta zmaga je pripomogla Japoncem do popolnega gospodarstva na otoku.

Zahteve Kitajske. Zahteve, ki jih Kitajska predloži mirovni konferenci, znašajo sto milijonov dolarjev kakor odškodnino za uničene žetve in za zasedanje vasi v Mandžuriji. To svoto zahteva Kitajska od obeh strank.

Raznoterosti.

— **Ker ni hotel naročiti časopisa.** Da bi si prihranil naročnino, a bi vendar čital časopise, je — tako poročajo nemški listi — neki kmet poslal svojega sinčka k sosedu, da mu posodi list, na kateri je bil sosed naročen. Dobro. Fantič teče po časopis, a potoma se zakadi v bučelin panj, ki je bil vreden 30 kron. V desetih minutah je bil deček ves opikan od bučel. Na dečkov krik prihiti oče v eni sapi, a ni pazil na ograjo iz trnjeve žice, čez katero je padel, se močno opraskal in strgal hlače, vredne 20 kron. Kmetova krava je porabila ugodno priliko, ušla skozi pretrgano ograjo in zbežljala na polje, kjer se je na neki njivi napasla rži. Žena kmetova je slišala ves hrup, tekla na cesto, a je v veži prevrnila velik vrč s sladko smetano, ki jo je imela pripravljeno, da jo vmede — škode 12 K. V prevrneno smetano je zabredel najmanjši otrok in se povaljal v njej, potem pa tekel v sobo in se brisal s svilnatim krilom kmetice, ki je bilo tako pokončano — škode 40 K. V tej zmešnjavi je ušla starejša hči kmetova s hlapcem in vzela iz skrinje 200 kron, pes je požrl 11 piščet in tele, ki je priteklo iz hleva v hišo, je zgrizlo pet novih srajc. Vso to škodo bi si bil mož prihranil, da si je naročil list sam. Svota te škode bi zadostovala za več let naročnine.

— **Sodi iz papirja.** Popolnoma novo in posebne vrsti uporabo je našel papir v tem, da so pričeli delati iz njega sode. Vinogradniki na Grškem, ki so le z največjo težavo zamogli dobivati les za sode, (ker so tudi stroški za dobavo lesa preveliki), so sklenili rabiti papir za sode in tega sredstva se poslužujejo sedaj skoro po vsej grški deželi.

Kupujte narodni kolek!

Mlad trgovski pomočnik

popolnoma zmožen slovenskega in nemškega jezika
kakor tudi čvrst (366) 2-2

učenec

s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj pri
Kristijanu Starkl, trgovcu v Sevnici.

Loterijske številke.

Gradec, dne 29. julija 1905: 42, 52, 29, 63, 22.
Dunaj, " " " " 18, 1, 15, 45, 4.

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj pri
Jos. Berlisgu, trgovcu v Sevnici.

Trgovski pomočnik

in prav izurjena

prodajalka

se takoj v veliko štacuno pod prav dobro plačo
in dobrim pogojem sprejme.

Ponudbe pod naslovom: **B. C. 1000**
poste restante CELJE. (367) 5-1

Iščem stenografa

ki je dobro izurjen v slovenski in nemški stenografiji. Vstop 20. avgusta 1905.

Dr. Juro Hrašovec v Celju.

(370) 1

Pojasnilo hmeljarjem!

Ni res, da je hmeljski trgovec JOHANN HAHN umrl, temveč res pa je, da bodem z njim tudi letos po dnevni ceni hmelj kupoval.

EMERIK KUKETZ.

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8.

(152) — 82

2 učenca

sprejme takoj **Ivan Rebek**, stavbeni in
umetni ključavničar v Celju. (372) 3-1

Sprejemem kovača

kateri bi oskrboval motor na sesalni plin ter
popravljaj kamnoseško orodje. — Oženjen ima
prednost. Plača po dogovoru, vstop takoj, služba
trajna.

Vinko Čamernik, kamnoseška obrt

Celje, Nova ulica št. 11. (373) 3-1

Proda se

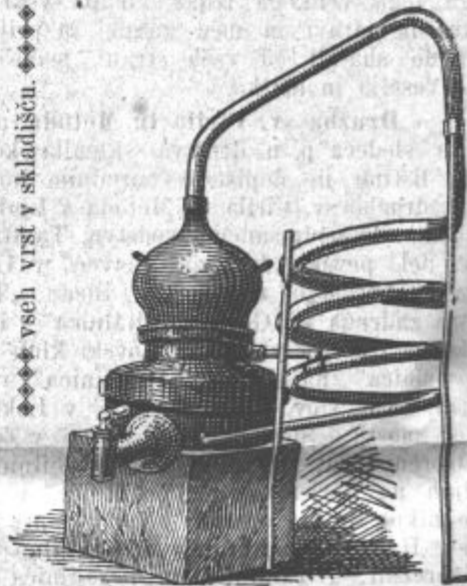
malo posestvo in za trgovino pohištvo v dobrem stanju blizu
cerkve sv. Jedert, Brezno; pod faro Dol pri Hrastrniku.

Poizve se pri **MARIJI JURČEK, vas Debno**
h. št. 26, p. Laški trg. (368) 2-1

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

vsch vrst v skladišču.

Demetriji Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko
spadajoča dela kakor za vsakovrstno monti-
ranje parnih kotlov, za parne stroje v
barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovar-
nah za sveče in magarin itd. paro- in
vodovode v bakru in železu.

(238) 50-24

Najprimernejša darila za godove,
birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.